

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -

Εφημερίδας

Καράϊσκου 111

ΤΗΛ. 4123.528

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

Γραφεία Εφημερίδας Αθηνών

Ακαδημίας 61 106 79

Τηλ. 3644.628

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ΕΤΟΣ 37ο

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1984

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 409

Πάνω στα γεγονότα

ΣΕ προχωρημένη ηλικία, αποβίωσε και κηδεύτηκε τέλη του περασμένου Οκτωβρίου από το Μητροπολιτικό ναό της Αθήνας ο, Γαλαξειδιώτης στην καταγωγή, Αρχιεπίσκοπος πρώην Αθηνών και πάσης Ελλάδος ΙΑΚΩΒΟΣ (Βαθανάτος). Ο Δεσπότης, που με έντονη την αγάπη προς τη γενέτειρά και τους συμπολίτες του στάθηκε, ο' όλο το βίο του, μέσα στο κλίμα τους και τους βοήθησε όσο μπορούσε περισσότερο, έδινε διέξοδο στα πατριωτικά του αισθήματα παρέχοντας την υλική και ηθική του επικουρία, πρόθυμη πάντοτε και γενναία, για την πραγμάτωση των σκοπών του, ιδιαίτερα, προς το Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών, το Σύνδεσμά μας. Στον οποίο, όπως είναι γνωστό, πριν από λίγα χρόνια, χάρισε και το κτίριο του παλαιού «ελληνικού σχολείου» του Γαλαξειδίου, που ήταν στη συγκυριότητα αυτού και της αδελφής του κι ανακηρύχθηκε Μέγας Ευεργέτης του Συνδέσμου.

Τώρα όμως που έφυγε από τον κόσμο μας αναγνωρίζεται, γενικότερα, ότι ο νεκρός μας ενόσωνε μια δημιουργική, φιλελεύθερη και δημοκρατική Εκκλησιαστική προσωπικότητα, με δράση αφανή μεν, σύμφωνη με την ιδιότητά του, αλλά και απειρόδωλη, από την οποία πολλοί που αντιμετώπιζαν πιστική την ανάγκη, σε πολύ δύσκολους καιρούς, αδρά αφεληθήσαν. Η ευγνωμοσύνη των ανθρώπων αυτών ως είναι η καλύτερη «φήμη» για τον αρωγό τους Ιεράρχη, που έφυγε από τη ζωή, αφού πρώτα έβλεπε, μ' εγκατέριση, και μ' έ-

χει τρυφός, το ποτήρι της πίκρας της.

**

ΕΙΧΑΜΕ και άλλοτε γράψει για τις όμορφες παραλιές το ποδοσφαιρικό του Γαλαξειδίου, που, κάθε χρόνο, εστιάζουν, με το τίποτα, εσωτερικούς και ξένους τουρίστες, που τις «πιάτουν» από τις αρχές του καλοκαιριού και τις εγκαταλείπουν το φθινόπωρο ζώντας σε σκαρτές, κυρίως, όπως γ.π. ο ωραιότερος «Γιάνναρης». Και αφήνουν πίσω τους, ότι άχρηστο τους απομένει εμπιστευόμενοι το έργο της καθάρσεως... στο υπόμνημα θαλάσσιο κύμα. Φέτος έχουμε τη συγκεκριμένη καταγγελία ότι μια άλλη τοπική ομορφιά μας, «το Ανεμόκαμπι», που μόλις απλάχτηκε από το γνωστό αγωγό λυμάτων, φιλοξένησε, αναγκαστικά, όλο το καλοκαίρι λουόμενους, που έμεναν σε παλιό λεωφορείο, με τέτατα και... βότσα, όπως δείχνει η δημοσιευμένη φωτογραφία. Θα θέλαμε να μάθουμε τι λέει γι' αυτό το θέμα ο Κοινοτάχης μας και η τοπική Αστυνομία. Επί τέλους, όταν λέμε Γαλαξειδί, πρέπει να το εννοούμε όλοι με τη ν. π. ε. ρ. ι. ο. χ. ή τ. ο. υ. Που κατακοιείται και κοιμάται από ανεύθυνους με την ασυγχώρητη ανοχή μας. Πότε, τέλος πάντων, θα μπει μια κάποια τάξη στη ζωή μας;

Την ακρίβεια της παραπάνω καταγγελίας δείχνει, πρώτοσέλιδο, φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο μας, όπου η έλλειψη χώρου δε μας επέτρεψε και να την σχολιάσουμε συγχρόνως.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΦΩΚΙΔΑΣ

Στο φύλλο μας του Μαρτίου 1984 έχοντας λάβει πολυγραφημένη ανακοίνωση της Νομαρχίας Φωκίδας σχετικά με τα δημόσια έργα που εγκρίθηκαν από το Νομαρχιακό Συμβούλιο να εκτελεστούν κατά το 1984, αναγγέλλουμε ότι, ανάμεσα σ' αυτά αναφέρονται και η Κοινότητα Γαλαξειδίου με πίστωση 1.000.000 δραχμών, για την αποπεράτωση της πλατείας Χηρόλακα. Όμως από δεύτερη ανακοίνωση, που μας στάλθηκε, επίσης, από τη Νομαρχία μας, μαθαίνουμε ότι με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου της 7.5.1984 έγινε τροποποίηση του προγράμματος εργασιών του Νομού και επειδή δεν γινόταν λόγος για την πίστωση της πλατείας Χηρόλακα ζητούσαμε, στο φύλλο μας του Μαΐου, να πληροφορηθούμε, αν με τις τροποποιήσεις που έγιναν «αδίκησε» η πίστωση αυτή. Δεν λάβαμε καμιά απάντηση και με το φύλλο μας του Ιουνίου επανήλθαμε στο θέμα, ζητώντας, πάλι, την ίδια πληροφορία. Κι επειδή πάλι δε λάβαμε απάντηση ή να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας, όπως είχαμε στοιχειώδη υποχρέωση, επανήλθαμε για το ίδιο θέμα, ζητώντας, υπομονετικά, μια απάντηση, στο φύλλο μας του Σε-

πτεμβρίου, στέλνοντας στη Νομαρχία και όλη τη σειρά των προηγούμενων σχετικών δημοσιευμάτων μας. Αλλά και πάλι (και πάλι) τα δημοσιεύματά μας και οι ερωτήσεις μας στάθηκαν «φωνή βοώντος εν τη ερήμω».

Διαφωνούμε, λοιπόν, για τη λευταία φ. ο. ρ. ή, το ίδιο ερώτημα: Ισχύει η εγκριμένη πίστωση 1.000.000 δραχμών για την αποπεράτωση της πλατείας Χηρόλακα του Γαλαξειδίου ή απαλείφθηκε από το Νομαρχιακό Συμβούλιο, με τις τροποποιήσεις που έγιναν από αυτό στις 7 Μαΐου για τα δημόσια έργα, που θα εκτελεστούν στο Νομό Φωκίδας το 1984;

**

Το να περιμένει και να επιμένει κανείς για μια απάντηση πάνω σε ένα τόσο απλό θέμα, όπως τούτο το δικό μας, επί οκτώ ολόκληρους μήνες, πρέπει, ασφαλώς, να δείχνει ιδιόμορφη υπομονή. Και την έχουμε, για να τελειώσει, επί τέλους, η καταμεταχείριση της μεγαλύτερης πλατείας του Γαλαξειδίου, που, αφού αποφασίστηκε νόμιμα η ανακατασκευή της, παλεύει χωρίς τελειωμό κάτω μια δεκαετία. Εκτός όμως από αυτόν τον ουσιαστικό λόγο ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΑΠΟΒΙΩΣΕ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΡΩΗΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Στις 25 Οκτωβρίου αποβίωσε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος π. Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιάκωβος Βαθανάτος (1895 - 1984) Γαλαξειδιώτης στην καταγωγή. Τον τελευταίο καιρό ο Μακαριώτατος Ιάκωβος νοσηλευόταν στο Νοσοκομείο του Κλήρου.

Η κηδεία του έγινε το Σάββατο 27 Οκτωβρίου από το Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών. Χειροστάτησε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Σεραφείμ, πλαισιού-

Μακαριώτατε Δεσποτά, Σεπτή χορεία των Αγίων Ιεραρχών, Τίμιον Πρεσβυτέριον,

Ευσεβές και πενθούν Εκκλησίασμα,

«Ολβιος, es πολλοίσι μεμιν- μένος ουκ επί πολλοίσι στρω- φάτ', αλλά Θεώ πέμψεν όλην κηρίην».

Ολβιος, όντως, δύναται να χαρακτηρισθή, κατά Γρηγόριον τον Θεολόγον, και ο, από Χρι-

Αρχιεπίσκοπος ΙΑΚΩΒΟΣ

μενος από πολλούς αρχιερείς και ιερείς.

Εκ μέρους του Συνδέσμου επικήδειε λόγο εκφώνησης ο Επίτιμος Πρόεδρος κ. Ισιδωρος Π. Σιδιρόπουλος. Στρατιωτικό άγλημα απέδωσε τις ανήκουσες τιμές ενώ μουσική, κατά την έξοδο του φερέτρου από το Ναό, παίαντισε πένθιμα εμβέτηρια.

Η σορός του μεταστάνας ετάφη στο Μοναστήρι της Φανερωμένης στη Σαλαμίνα.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας με το άγγελμα του θανάτου του μεγάλου τέκνου της πατρίδας και ευεργέτου του Συνδέσμου συνήλθε εκτάκτως, εξέδωσε σχετικό ψήφισμα και παρακολούθησε την κηδεία. Το ψήφισμα δημοσιεύτηκε στις ημερήσιες εφημερίδες. Στη σορό κατατέθηκε στεφάνι, εκ μέρους του Συνδέσμου.

Μετά το τέλος της νεκρώσεως ακολουθήσαμε, και κατόπιν εντολής της Ιεράς Συνόδου, επικήδειε λόγο εκφώνησης ο Θεομάρτυρας Μητροπολίτης Μεγάρων και Σαλαμίνας κ. Βαρθολομαίος που είπε τα εξής:

στουπόλεως και Αττικής και Μεγαρίδος, μακαριστός Αρχιεπίσκοπος πρώην Αθηνών και πάσης Ελλάδος Κυρός Ιάκωβος. Διότι και εγώ «πολλοίσι μεμιν- γμένες» κατά την μακράν του βίου αυτού δολιχοδρομίαν και μεγάλως υπό τη της Εκκλησίας και της Πολιτείας τιμηθείς, δεινός δε υπό των ασεβών καθυβρισθείς και διωχθείς, ουκ επί πολλοίσι εστρωφθήσθην, αλλά εκ νεότητος αυτού «Θεώ πέμψεν όλην κηρίην».

Η προσφορά της καρδιάς του εις τον άγιον Θεόν αποτελεί ου μόνον το κύριον χαρακτηριστικόν της ακτινεύου του προκειμένου νεκρού προσωπικού ηθικού, αλλά και την μυστικήν πηγήν, εξ ης ανέβλυσεν η λαμπρά και αγλαόκαρπος εν τη Εκκλησία διακονία αυτού.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος, κατά κόσμον Γεώργιος Βαθανάτος, γεννηθείς εκ γονέων ευσεβών το 1895, εν Γαλαξειδίω, προσήλθεν εις τας τάξεις του Ιερού Κλήρου εν έτει 1918, χειροτονηθείς εις Διάκονον. Η υπέρ εξηκονταετής εν τη Εκκλησία διακονία αυτού θα ηδύ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ Οκτώβριος του 1821

Συνέχεια από το προηγούμενο

Στο προηγούμενο σημείωμά μας δόσαμε την εικόνα της φοβερής καταστροφής του Γαλαξειδίου από τον Τουρκικό στόλο στις 30 Σεπτεμβρίου του 1821. Στις γραμμές που ακολουθούν θα δώσουμε μερικά συμβάντα που ακολούθησαν της καταστροφής.

Στο Γαλαξειδί βρίσκονταν για ενίσχυση και διακρίσει άνδρες υπό τον Πανουργιά, με σκοπό να αναχαιτίσουν τυχόν απόβαση των Τούρκων. Ασυνηθιστοί όμως από τέτοιου είδους μάχες και τρομαγμένοι από τους κανιβαλισμούς των Τούρκων δικρών γρήγορα άρχισαν να πτερούνται. Έτσι το πρώτο θρόνυ κιόλας εγκατέλειψαν το Γαλαξειδί. Ίσως και γιατί υπήρχε κάποια διάσπαση μεταξύ του Πανουργιά και των Γαλαξειδιωτών, οι οποίοι ήταν περισσότερο φιλικοί προς τον Γιάννη Γκούρα, που τότε δεν είχε καλές σχέσεις με τον Πανουργιά. Η φυγή της δύναμews εκείνης προκάλεσε ταραχή στους ένοπλους Γαλαξειδιώτες. Το μεγάλο ατύχημα ήταν ότι δεν υπήρχε ισχυρός αρχηγός. Έτσι κάτω από τον πανικό πάρθηκε η απόφαση να πάρουν όσα υπάρχοντα μπορούσαν, από τους γέροντες έσους ήταν πιο δυνάμει και να ανεβούν στα βουνά.

Σχηματίστηκε τότε μια ομάδα και συγχρόνως συγκεντρώθηκε πεμμή. Μπροστά πηγαινοβόλιν τα παιδιά κρατώντας τις εικόνες και τα ελαφρά λάβαρα των εκκλησιών. Ακολουθούσαν οι γυναίκες φορτωμένες ό,τι από τα πλούσια Γαλαξειδιώτικα υπάρχοντα, μπόρεσαν να πάρουν και υποδοκάζοντας τις γηραιότερες. Τέλος έρχονταν οι άνδρες με τα όπλα και το μπαρούτι. Κρατούν και αυτοί ό,τι μπόρεσαν να πάρουν και πολλοί φέρνουν στους ώμους των το γέροντα πατέρα. Σιωπηλοί και θλιμμένοι πορεύονται προς τη Σωτήρα.

Συγκινητική είναι η ερπίτωση της Αλεφάντως Ζακιά. Ο άνδρας της, ο Ζακιάς, είχε σκοτωθεί το Μάιο του 1821 πολεμώντας κοντά στη Κυλλήνη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το 40ήμερο Μνημόσυνο του Αρχιεπισκόπου, πρώην Αθηνών και πάσης Ελλάδος

ΙΑΚΩΒΟΥ

θα γίνει την Κυριακή 2 Δεκεμβρίου 1984, ώρα 9 π.μ., στον Ιερό Ναό Φανερωμένης Σαλαμίνας.

Στο Μνημόσυνο θα αντιπροσωπεύσει τον Σύνδεσμο των Γαλαξειδιωτών ο Πρόεδρος του καθηγητής κ. Άλκης Καρμίνης.

Η νεκρή Αλεφάντω έμεινε χήρα με μια μικρή κόρη. Αμέσως ζώστηκε τ' άρματα και ορίστηκε εκδίκηση. Στο δρόμο προς τη Σωτήρα φέρνει τ' άρματα και στον ώμο της έχει τη μικρή της κόρη. Σε πολλά σημεία κουβαλάει και τη γριά μάνα της για να μην πέσει στους Τούρκους. Γι' αυτή όμως την ηρωίδα άλλοτε ο λόγος.

Τραγική είναι η περίπτωση της Ασήμης Ραυτοπούλου. Η ηρωική αυτή γυναίκα πιάστηκε στο δρόμο ενώ έφευγε φέρνοντας στους ώμους της τον άνδρα της που ήταν ανήμπορος να περπατήσει από τις πληγές. Σε κατάλοιπα χειρογράφων του Κ. Ν. Σάδρα για την τραγική αυτή γυναίκα έβρισκε το παρακάτω τριστίχο:

«Αφρηγκασήτε να σάς πώ-
τε» Ασήμης το τραγεύδι,
να ιδήτε κάστρα να σιστούν,
κάτεργα ν' αρμενίσουν,
κ' η πικραμένη θάλασσα να
τη μυριολογήσει».

Κλείνουμε το σημερινό μας σημείωμα με μια παράλληλη πληροφορία για να συνεχίσουμε στο επόμενο.

«Στις 12 Νοεμβρίου, ο εθνομανικός στόλος εισήλθεν εις Κωνσταντινούπολιν, επειδή κινούν τα συλληφθέντα του Γαλαξειδίου πλοία, και κρεμάσας επί των καταρτίων αυτών 30 αθλίους ναύτας αιχμαλωτισθέντας, ως έλεγαν οι του στόλου εν Γαλαξειδίω» αλλ' επειδή δεν ευρέθη ψυχή ζώσα επί της εις την κομπολινη εκείνην απεβίσεως των, επιστεύετο, ότι οι κρεμασθέντες ήσαν εκ των δυστυχών Χριστιανών των πληρωμάτων αυτού του στόλου. Ο δε Καρά - Αλής προήχθη δια τον επισιτισμόν των φρουρίων και την καταστροφήν του Γαλαξειδίου εις τον θαυμόν του Καπητάμπασα».

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Πρόσκληση

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια της «Εκθεσης Παλιάς Φωτογραφίας και Ναυτικών Ενθυμημάτων του Γαλαξειδίου» (ναυτικά ενδέματα από το Μουσείο Γαλαξειδίου) που θα γίνει στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, Ακαδημίας 50, την Κυριακή 2 Δεκεμβρίου 1984, ώρα 11 π.μ.
Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι 9 Δεκεμβρίου 1984.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ» ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΒΙΩΣΕ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΡΩΗΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

ΝΕΡΟ Ο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

νατο σχηματικώς να διακριθῇ εἰς τρεῖς μεγάλας περιόδους: τὴν τῆς μαθητείας, τὴν τῆς ηγεσίας καὶ τὴν τοῦ ἐξαγιασμοῦ.

Α. Παρά τοὺς πόδες τοῦ σοφοῦ καὶ κλεινοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου «μαθητεύει» ἐπὶ δέκα καὶ τρία ἔτη (1923 — 1936) ὁ Ἰάκωβος Βαθανάτσος. Ἀρχιδιάκονος, ἰδιαίτερος Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Γραμματεὺς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, Πρωτοσύγκελλος καὶ Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τέλος τιτωλάρης Ἐπίσκοπος Χριστοπόλεως, εἶναι αἱ θαυμάσιες, ὅς ἀνῆλθε κατὰ τὴν περίοδον τῆς μαθητείας του, ἀλλὰ καὶ οἱ τομεῖς εἰς οὓς ἐξέφαινε τὴν οὐρανὸν αὐτοῦ, ὁ γόνιμος αὐτοῦ ἐργατικότης, καὶ τὰ σπάνια διοικητικὰ αὐτοῦ προσόντα. Ἰδού πως περιγράφει ὁ ἴδιος τὴν περίοδον ταύτην τῆς ζωῆς του: «Εἰς τὰ πρῶτα ἡμῶν ἔτηματα ἠτυχήσαμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ κγίου καὶ σοφοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν πατρὸς Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Παπαδοπούλου. Κατόπιν ἐξαιτιολογήσαντες —παρὰ τὸ ἴδιον— τὰ ἱερατικά στάδια, ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ἐγνωρίσαμεν ἐξ ἀμέσου ἐμπειρίας τὴν διοίκησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὰς κατὰ τὰς περιστάσεις διαμορφωμένας σχέσεις πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸ πλῆρωμα. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡγετική θέσις ἡμῶν ἐξελέχθη σταδιακῶς καὶ κανονικῶς».

Β. Τὴν ἡγεσίαν ἤσκησεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, ὡς πρῶτος Μητροπολίτης αὐτῆς καὶ εἰς τὰς Πρόεδρος Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ἐπὶ τριάντα καὶ τρία ἔτη (1936 - 1968). Παραλαβὼν τὴν ἀρτισύστατον τότε Ἱερὰν Μητροπολὶν «κλωδῶ καὶ ἀπηγορευμένην», κατέστησε αὐτήν, διὰ τῆς ἐργασίας, συστηματικῆς, καὶ ἐν χροίῳ Θεοῦ, ποιμαντικῆς αὐτοῦ ἐργασίας, ἀγρόν θάλλοντα καὶ κατὰφορὸν καρπῶν πνευματικῶν. Ἀναλίσκεται καθημερινῶς ἐν τῇ διαπομπῇ τῆς ἐκτεταμένης Μητροπολιτικῆς τοῦ Ἐπαρχίας. Ὑπὸ τὴν ἀσκήτην ἀγάπην τοῦ ὁ Μοναχικὸς βίος ἀκμάζει. Ὑπὸ τὴν ποιμαντικὴν τοῦ ἐπιστήμην ὁ περὶ αὐτὸν Ἱερός Κλήρος ἀνυψοῦται καὶ δραστηριοποιεῖται, καὶ ὁ χριστιανισμὸς λαὸς κερπιοφρεῖ ἐργα ἀγαθὰ.

Ἡ περίοδος τοῦ «καίμου», τῆς θλίψεως τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ (1941 - 1944), ἀναδεικνύει τὸν Ἰάκωβον Βαθανάτσον ποιμένα καλόν, ὅς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Δεν θὰ υπεισέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, ἵνα μὴ εὐρεθώμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀμνηστὴν ἐκείνην, εἰς ἣν ἐυρέθη ποτε Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅστις ἀναφερόμενος εἰς τὸν πατέρα του γράφει: «Τὶς δ' ἂν τὸν ἐκείνου καλὸν ἢ τὸ πλῆθος ἐξαριθμήσῃ, ἢ τὰ πλείω παρὰδραμεῖν ἐδῶκεν, μὴ χαλεπῶς εὖροι τοὺς παρτέρον;». Τούτου μόνον θὰ εἰπώμεν. Ἐδρασαν αὐτὸν ἀνά μῆσον τῆς κλῆσης τοῦ ὅπλου καὶ τοῦ θύματος, χωρὶς νὰ ποιεῖται διάκρισιν ποῖος ἦτε ὁ ὅστις καὶ ποῖον ἦτο τὸ θῆμα. Ὑψώθη ὑπεράνω διχασμῶν καὶ στρατοπέδων, ἀποδέλτων εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῶν δακρύων, εἰς τὴν προκτίτητά των καρδιῶν, εἰς τὴν παρηγορίαν τῶν τεθλιμμένων ἵνα δοξάζηται τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὄνομα. Εἰς τὸ ἐτέλειον «Τὸ νόημα τῆς ηγεσίας» καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον «Ο

καίμος» ἀναγράφεται ἐν μεγάλῃ λιτότητι λόγου καὶ ἐν ἀδρακίς μόνον γραμμαῖς ἡ παρουσία τοῦ προκειμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου κατὰ τοὺς δυσχεμεῖρους ἐκείνους καιροὺς. Ἡ ζωὴ αὐτοῦ μὴ μὴν τοῦ λαοῦ τῆς Μητροπολιτικῆς τοῦ Ἐπαρχίας δίδει τὴν ἀδιάφυστον μαρτυρίαν τῆς δι' ἃς μεγάλας καὶ ἡρωικὰς ἐπετέλεσεν ὁ προκειμένος Ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης. Ἡ τοιαύτη τοῦ ἀγίου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου παρουσία, ἡρωικὴ καὶ ἐν πνεύματι αὐτοθυσίας, ἐφείλκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπόν του τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ τὴν θαλασσίαν ἀγάπην τοῦ ποιμνίου του, ἐξετιμῆθη δὲ, ὡς ἔδει, καὶ ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἥτις ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τῆς ἀνωτάτης τιμητικῆς διακρίσεως, τοῦ Μεγαλοσταυροῦ τοῦ Φεῖνικος.

Τὸ ἀνύστακτον τοῦ προκειμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου ἐνδιαφέρον δεν περιορίσθη μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς λαοῦς αὐτῆς Μητροπόλεως. Περιελάμβανε τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ἧς ἐργάσθη, ἀφανῶς μὲν, πλὴν ὅμως ἀποφασιστικῶς. Ἡ ἐμπειρία τοῦ καὶ ἡ θαλασσία τοῦ «πολιτικῆς» διακρίσεως εὔρε καὶ ὑπερβύσκει κανονικὰς λύσεις εἰς δυσχερῆ καὶ δυσεπίλυτα διεσπασμένα καὶ διεκκλησιαστικά θέματα.

Γ. Ἡ τρίτη περίοδος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τοῦ ζωῆς ἀφαιρῆται ὑπὸ τῆς οὐδυνῆς πορείας ἐκ τῆς «Γαλιλαίας», τῆς ἀγαπῶσης καὶ ἀφωσιωμένης εἰς αὐτὸν Τοπικῆς τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν μνησθεμένην τὴν «ἐρημικὴν ἱερουσαλὴμ» πρωτεύουσάν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, καὶ τὴν ἀνάληψιν αἰς εὐαγγελιστικὰς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δεν περιλαμβάνεται εἰς τὴν πρόθεσιν ἡμῶν ἡ ἀνάγκη πηγῶν τοῦ παρελθόντος. Τούτου μόνον θὰ εἰπώμεν, ἐπειδὴ ἀποτελεῖ χρέος ἐναντὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Τὸν προκειμένου Ἐκκλησιαστικὸν ἡγέτην ἐδίωξαν αἱ δυνάμεις ἐκείναι, αἵτινες ἐπιδόσαντες διὰ τὴν ἀποσάθρωσιν τὸν θεμελιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκκαλεσθέντα γεννήματα ἐχιδνῶν, οἱ σφετεριστὰς τῆς Πολιτείας καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας. Αἱ ἀντίθετοι δυνάμεις ἐγνώριζον καλῶς, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος Βαθανάτσος ἦτο ἐκεῖνος, ὅστις θὰ εἶχε τὴν δύναμιν καὶ τὸν ἡρωισμόν νὰ ἀποκαθάρσῃ τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν χῶρον ἐκ τοῦ μιάσματός του, ὑπ' αὐτοῦ τούτου προσφυῶς ἐπονομαζομένη «προτεσταντισμὸς ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως». Διὸ καὶ ἐχρησιμοποίησαν κατὰ γινόμεν ὑποῶν καὶ ἀνηθικῶν πυρῶν ἵνα θέσουν αὐτὸν ἐκπεδῶν, ὅπερ καὶ δυστυχῶς τὸ ἐπέτυχον.

Γνώρισμα τῶν μεγάλων Ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων ἀποτελεῖ ἡ συσάρευσις τῶν ἀρετῶν. Ὡς ἡδυνάμεθα νὰ ἐκναλάθωμεν περὶ τοῦ προκειμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου, χωρὶς νὰ κινδυνεύωμεν νὰ καταγορηθῶμεν ἐπὶ ὑπερβολῇ, ὅσα ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος περὶ τοῦ πατρὸς του ἐγράψεν: «ἢν ὁ αὐτὸς ὑψηλότερος μὲν τῶν βίῳ, ταπεινότερος δὲ τῶν φρονήματι» καὶ τὴν μὲν ἀρετὴν ἀπρόσκοπον, τὴν συνουσίαν δὲ καὶ λίαν ευφρόνιστος. Καὶ συνήθης μὲν τὴν ἀμπεχόνην, ἐπίσης φεύγων καὶ τὸ ὑψηλόν καὶ τὸ ταπεινόν: ὑπὲρ δὲ πολλοὺς τὴν ἐνδὸν λαμπρότητα». Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπατελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς προσωπικότητος τοῦ προκειμένου νεκροῦ ἦτο ἡ ἀπλότης, καὶ τὸ τοῦ ἡθους ἀδο-

λόν τε καὶ ἀμνηστία. Κατὰ τὴν μακρὰν περίοδον τῆς οὐδυνῆς τῶν διωγμῶν δοκιμασίας ἀνεδέχθη ὄντως τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου μιμητής. Ὡς ἐκεῖνος, οὕτως καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος ἤχητο ὑπὲρ τῶν ληθζόντων αὐτόν. Τὸ «ἀπὸνῆρον» τῆς προσωπικότητός του ἀποτελεῖ καὶ τὴν κορωνίδα τοῦ πνευματικοῦ του μεγαλείου.

Καὶ νυν, ἵνα κατὰ Γρηγόριον τὸν Θεολόγον εἰπῶ «παράδοξοι καὶ πιστὸν ἀκούσιν τὸν λόγον» ψυχῆς γὰρ θεθήλοισιν οὐδὲν τῶν καλῶν ἀξιοπίστον. Ἡ φθορὰ τοῦ χρόνου εἶχεν ἀφαιρῆσαι ἀπὸ τοῦ προκειμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου, κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, πάσαν διανοητικὴν ικανότητα. Καὶ ὅμως τότε, εἰς αὐτὴν τὴν ὑστάτην περίοδον τῆς ζωῆς του ἀναδεικνύεται ἀπᾶς ἔτσι λαμπρὸς ἡ ἀγιότης τῆς ψυχῆς του. Οσάκις, μετέχει τοῦ ποτηρίου τῆς ζωῆς οἱ σφαλοὶ τοῦ πλημυρίζουν ἀπὸ ροῆς δακρύων. Ἡ ὄψις του ἀκτινοβολεῖ. Εἰς τὴν μορφήν του ἀντικατοπτρίζεται ἡ μακαριότης τῆς τελεωμένης ψυχῆς.

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος Βαθανάτσος «τὴν Ἀγίαν τὴν ἐξελθόν τὸν βίον τὴν θαρεῖαν καὶ ὁσιανὴν, καὶ τοῦ πηλοῦ καὶ τῆς πλάνθειας ἐλευθερωθεῖς» πορεύεται ἡδὴ πρὸς τὴν γνῶν τῆς ἐπαγγελίας. Ἡμεῖς δὲ, Ἐπίσκοποι, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, Μοναχοί, Μοναχὶ καὶ οἱ πιστοὶ τοῦ Θεοῦ λαός, οἱ συγκροτούμενοι τὴν στρατευομένην ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ χῶρῳ Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, τοὺς δορυφίλους τοῦ «Θηρίου» ἐνωτιζόμενοι, ἐκδοῦμεν αὐτῷ:

Πρέσβευε, τίμιε Πάτερ, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἵνα τήρῃ πάντας ἡμᾶς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἰσιδώρου Π. Σιδηροπούλου.

Κάθικον θλιβερόν φέρει σήμερον, ολόκληρον τὴν Γαλαξιδιωτικὴν Παροικίαν πρὸς τῆς Σοροῦ ἐπιλέκτου καὶ ἀγαπητοῦ αὐτῆς μέλους.

Ἡ πόλις τοῦ Γαλαξιδίου, μετὰ τὴν πολυάνθρωπὴν ἐδῶ παροικία τῆς, ποὺ ἔχει τὴς μελανώτερες, ἀπὸ κάθε ἄλλῃ πόλιν, σελίδες τῆς Ναυτικῆς τῆς ἱστορίας, γὰρ τὰ τραγικώτερα δράματα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐπὶ τῇ φεβερὶ πόλιν παιδιῶν τῆς μετὰ τὸν δαλάρσιο στοιχείο, προσέρχεται σήμερον δαυρύμνος, κλεινοῦσα γόνυ πρὸς τῆς Σοροῦ Σοῦ.

Θλίψις συνέχει τὰς καρδίας τῶν συμπολιτῶν σου, γιὰ αἰσθάνονται θαλασσίαν τὴν μεγάλην ἀπώλειαν. Ἀπώλεια, ὅχι μόνον ἐνός ἱεράρχου, οἱ οἱ οἱ, αἰρῶν ἐπαχθῶς τὸν Σταυρόν τοῦ Κυ-

ρίου, ἀνῆλθεν μέχρι τῆς ἀνωτάτης θαλασσῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀξιοματῶν, ἀλλὰ, ἀπώλεια, ἐνός ἀνθρώπου, ἐνός Γαλαξιδιώτη, ποὺ ἀγάπησε τὴν ἰδιαιτέραν μᾶς Πατρίδα...

Τὸ Γαλαξίδι... ἐκεῖ ποὺ γεννήθηκε, ἐκεῖ ποὺ ἔζησε τὰ νεανικά του χρόνια, ἐκεῖ ποὺ διδάχθηκε τὰ πρῶτα τοῦ γράμματος... ἀλλὰ καὶ τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, πλῆσιον τοῦ συγγενούς τοῦ ἱερέως, τότε, Παπα-Νικόλα (Σκουτεράκου) εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τὸν Ναόν τῆς ἐνορίας τοῦ ἐκδημησαντος. Καὶ ἐβλήθησε ποικιλοτρόπως διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἔδωκε, ὅτι ἡδύνατο διὰ τὴν ἐπιτεῦξιν καὶ προαγωγὴν τῶν πνευματικῶν καὶ πολιτικῶν στόχων τοῦ Γαλαξιδίου.

Χαρακτηριστικῶν τῶν τοιούτων πατριωτικῶν χαρισμάτων του, ἦτο, ἐκτός τῶν ἄλλων, χρηματικῶν παροχῶν, ἡ δωρεὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης, μετὰ τῆς ἀδελφῆς του, πατρογονικῆς τῶν οἰκίας ἐν Γαλαξιδίῳ, διὰ τὴν δημιουργία καὶ στέγαση ἐν αὐτῇ Ἐκκλησιαστικῶν Μουσείων.

Ἰδιαίτερος, ὅμως, ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθῆναις Γαλαξιδιωτῶν, τοῦ οἵου ὁ προκειμένος νεκρὸς ὑπῆρξεν Ἰδρυτικὸν μέλος ἀλλὰ καὶ Μεγάλος Εὐεργέτης, καὶ τὸν οἵου, Σύνδεσμον, κατ' ὅλον τὸν βίον τοῦ ἐνίσχυσε ἀδελφῶς καὶ χριστιανικῶς, διὰ τὴν ἐπιτεῦξιν τῶν Φιλανθρωπικῶν, ἰδίων, σκοπῶν του, ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ τὸν ὑστάτον χειριζομένην καὶ καταθέτει ἐν τῷ φανόν, εἰς ἐνδείξιν αἰδίου ευγνωμοσύνης.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξιδιωτῶν συνήλθε ἐκτάκτως σήμερον (26.10.1984), μετὰ τὸ θλιβερό ἀγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρῶην Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

ΙΑΚΩΒΟΥ

ἐπὶ ἐκτετατοῦ μέρους τῆς Γαλαξιδιωτικῆς παροικίας καὶ μεγάλου ευεργέτη τοῦ Συνδέσμου, καὶ ἀφ' οὗ ἀκούσε τὸν Πρόεδρο, οἱ οἱ οἱ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ποὺ πρόσφερε ὡς μετὰ τὸν Σύνδεσμον καὶ γινεῖται ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ τοῦ πατρίδα, τὸ Γαλαξίδι, αποφάσεις:

- 1) Νὰ παρακολουθεῖ τὴν κηδεῖα τοῦ μεταστάντος σώματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου.
- 2) Νὰ κατατεθεῖ στέφανος ἐπὶ τῇ σορῇ τοῦ μεταστάντος.
- 3) Νὰ ἐκφραστούν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου στοὺς συγγενεῖς του.

Ἀθῆνα, Παρασκευὴ 26.10.1984

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Ἡ Γραμματεὺς
Ζ. ΚΟΥΤΡΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΦΩΚΙΔΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

γο, ποὺ εἶναι σοβαρότατος ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος, ἐξίσου σπουδαῖος. Ὅτι ὁ Τύπος εἶναι λειτουργημα, ποὺ δεν πρέπει ν' ἀμελεῖται. Γιατί ἐστὶ καταργεῖται ὁ διάλογος, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσία αὐτοῦ δημοκρατικῶν πολιτημάτων. Ἀπὸ ἁπλῆς ἀρχῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ ονομασία τοῦ Τύπου σὺν τέλει τῆς ἐξουσίας. Πράγματα κοινῶς γνωστά, στα ὁποῖα ἀναφερόμαστε, γὰρ νὰ ἐξηγήσωμε τὴν στάση μας καθὼς ἀπευθυνόμεστε τούτῃ τῇ φορᾷ προσωπικῶς στὸν κ. Νομάρχην Φωκίδας, ποὺ πᾶσαν νὰ μὴν τὸν ἐνημερῶνουν ἐπαρκῶς οἱ ἀριστεροὶ ὑπηρεσί- οὗ. Καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι συμ- φωνεῖ μετὰ τὴν παραπάνω ἀρχὴν θὰ μᾶς δώσει τὴν διάσημη πα πη-

ροφῶν ποὺ ζητοῦμε. Ἀν, πάλιν, δε συμφωνεῖ, ας μᾶς τὸ γνωστοποιῇ μετὰ τὴν ὑπηρεσία Τύπου καὶ Δημοσίου Σχέσεων, ποὺ διαδέχεται ἡ Νομαρχία. Θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ μὴ καὶ ποῖα πρόδοος στὸ θέμα μᾶς. Για νὰ ἐξέρωμε καὶ μεῖς ποὺ θροισκόμαστε καὶ νὰ μὴ μεταπονοῦμε. Καὶ μετὰ γοῦμε...

ΑΓΟΡΑΖΩ — ΠΟΥΛΩ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΚΑΙ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ
ΣΕ ΜΙΚΡΕΣ
ἢ ΜΕΓΑΛΕΣ
ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ
Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΛΟΣ
Τηλ. 451—5376

Γυρίζοντας ἀπὸ τὴ δουλειὰ πῆγα στὸ σπίτι μου νὰ πλυθῶ καὶ νὰ ἐγῶ ἐξω.

Μπαίνοντας, ὅμως, ἀντιμετώπισα μὴ ὑποδεχθῆ ἀπὸ τὴ γυναῖκα καὶ τὴν κόρη μου, ποὺ, ὁμολογῶ, με ξάφνιασε. Εἶχαν συνάψει μὴ συμμαχία χειρότερη ἀπὸ αἰνῆ τοῦ Μέντηνιχ. (Τὴ συμμαχία τοῦ Μέντηνιχ τὴν ἀκούσα νὰ τὴ λένε κατὰ γράμματα καὶ τὴν ἐγράψα).

Επειδὴ κατὰ λάθος τὶς διαδίδεις τοὺς ῥῶτῃς ἀνήσυχες: Τὶ συμβαίνει;

Δὲν ἔχουμε νερό, μου ἀπάντησαν ἀγρία καὶ ξύνοντας τὰ νύχια τοὺς γὰ καδῶ καὶ οἱ δύο.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ μαρᾶξ, (τὸ μαρᾶξ τὸ θυμάμαι ποὺ τὸ ἔλεγε ὁ ἐπιτελεῖς μᾶς στὸ στρατό), τάχα...

Καὶ τί φταίω ἐγώ; διαμαρτυρήθηκα. Καὶ περνώντας σὲ ἀντιπρόθεσιν: Φταίτε σεις ποὺ δεν φροντίζατε νὰ πάρτε νερό ἀπὸ τὰ θυτιοφόρα, τοὺς εἶπα.

Δὲν πέρασε κανένα σήμερον καὶ τὸ λίγο νερό ποὺ εἶχαμε ἀπὸ χτῆς μᾶς σῶθηκε, δικαιολογήθηκα.

Πέρασε. Τὸ ἕνα τὸ εἶδα ἐγώ ἐκεῖ ποὺ δούλευα, ἐπέμεινα.

Δὲν πέρασε ἀπάντησαν.

Πέρασαν δὲν πέρασαν, πέρασε δὲν πέρασε, σὰν νὰ παίζαμε νὰ νικολοκιδῶν, τὰ αἵματα ἀρχισαν νὰ ἀνάθουν καὶ, γὰρ νὰ ρίξω νερό σὲ φωτιά, ὑπε- ῥήρησα ἐγώ καὶ ῥώτησα: Θέ- λετε νὰ πάω νὰ σὰς φέρω ἐγώ νερό;

Ναί, μου ἀποκρίθηκα καὶ οἱ δύο μ' ἕνα στόμα.

Φόρτωσα τὰ μπιδόνια στὸ αὐτοκίνητο, πῆγα τὰ γέμισα καὶ γύρισα.

Γὰρ νὰ μὴ εἶμαι, ὅμως, σὲ φορτωμένη ἀτμόσφαιρα τράβη- ξα γὰρ τὸ καφενέιο.

Τὸ καφενέιο εἶναι ἕνας χώρος ψυχαγωγίας, ἀφ' οὗ πηγαί- νομε καὶ περνάμε τὴν ὥρα μᾶς παίζοντας κανένα ταβλάκι, κα- μιά κοντσίνια ἢ ξερῆ, ἀδυσνηνία ἢ ἀκαμπίλι κλπ. Σὲ ἕνα μάλισ- τα καφενέιο ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο παιχνίδι με τετράγωνα, κατὰ σχετικὸν μετὰ τὴν τρίτην, παίζαμε παιδιὰ, με κεφάλια ἀ- λόγων, πύργους καὶ ἄλλα πρ- αγματάκια ποὺ τὰ λένε σκάκι. Αὐτὸ τὸ παιχνίδι τὸ λένε σκάκι, μου ἐξήγησε κάποιος παίχτης. Προσπάθησα νὰ μῶς τὸ νόημα τοῦ παιχνιδιοῦ, παρακολουθών- τας μερικές φορές τοὺς παίχτες, με δεν τὰ κατὰφερα. Εἶναι γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πολὺ μυαλὸ σκέφτηκα καὶ σταμάτησα τὴν προσπάθειαν.

Τὸ καφενέιο εἶναι καὶ κοι- νωνικὸ κέντρο, γιὰ ἐκεῖ συ- ναντιώμαστε με τοὺς φίλους καὶ μαθαίνουμε νέα. Ἐκεῖ συνεννο- ούμαστε γὰρ δουλειὰς καὶ, πολ- λές φορές, ἐκεῖ ἀρχίζουν καὶ τελεῖονται συνοικεῖσια.

Επειδὴ, λοιπόν, εἶχα νὰ συ- ναντήσω καὶ κάποιους πελάτες μου καὶ νὰ συνεννοθῶ γὰρ δουλειὰς τοῦ, τούτου τοῦ ὁκτω- βριανοῦ ἀπόβαδο, νόμα καὶ γὰρ στὸ καφενέιο.

Κάθηκα σ' ἕνα τραπέζι, πα- ράγγειλα τὸν γλυκὺ θραστό καὶ ἐπέμεινα καφὲ καὶ πελάτες. Στὸ διπλάνο τραπέζι εἶχαν τελεῖωσει τὴν πρέφα τοὺς καὶ χαμένοι καὶ κερδισμένοι τὸ ἐ- ρίξαν σὲ συζήτησιν. Καὶ μιλοῦ- σαν γὰρ τὸ νερό.

Κι ἐδῶ τὸ νερό; διερωτή- θηκα.

Ὁ ἕνας ἔλεγε ὅτι, ἂν καὶ ὁ Νομάρχης υποσχέθηκε ὅτι τὸ νερό θὰ τῆχει τὸ χωριὸ μᾶς τὸ Σεπτέμβριον, εἴμαστε στὸ τέλος τοῦ ὁκτωβρίου καὶ νερό δεν εἴ- δαμε.

Ὁ ἄλλος ὅτι ἀφ' οὗ τοῦ υποσχέ- θηκε ὁ Νομάρχης μᾶς, ποὺ τόσο ἀγαπᾷ τὸ Γαλαξίδι, ὥστε μᾶς ἐπισκεπτεται πολὺ συχνά, θάρ-

θει τὸ νερό σύντομα.

Ναί, ἀλλὰ οἱ υποσχέσεις δεν σταματοῦν τὴ δόξα, ἐπέμεινε ὁ πρῶτος.

Κάνετε υπομονή, ἐρὲ παι- νάκα καὶ τὴν κόρη μου ποὺ, ὁμολογῶ, με ξάφνιασε. Εἶχαν συνάψει μὴ συμμαχία χειρότερη ἀπὸ αἰνῆ τοῦ Μέντηνιχ. (Τὴ συμμαχία τοῦ Μέντηνιχ τὴν ἀκούσα νὰ τὴ λένε κατὰ γράμματα καὶ τὴν ἐγράψα).

Επειδὴ κατὰ λάθος τὶς διαδίδεις τοὺς ῥῶτῃς ἀνήσυχες: Τὶ συμβαίνει;

Δὲν ἔχουμε νερό, μου ἀπάντησαν ἀγρία καὶ ξύνοντας τὰ νύχια τοὺς γὰ καδῶ καὶ οἱ δύο.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ μαρᾶξ, (τὸ μαρᾶξ τὸ θυμάμαι ποὺ τὸ ἔλεγε ὁ ἐπιτελεῖς μᾶς στὸ στρατό), τάχα...

Καὶ τί φταίω ἐγώ; διαμαρτυρήθηκα. Καὶ περνώντας σὲ ἀντιπρόθεσιν: Φταίτε σεις ποὺ δεν φροντίζατε νὰ πάρτε νερό ἀπὸ τὰ θυτιοφόρα, τοὺς εἶπα.

Δὲν πέρασε κανένα σήμερον καὶ τὸ λίγο νερό ποὺ εἶχαμε ἀπὸ χτῆς μᾶς σῶθηκε, δικαιολογήθηκα.

Πέρασε. Τὸ ἕνα τὸ εἶδα ἐγώ ἐκεῖ ποὺ δούλευα, ἐπέμεινα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια από προηγούμενο)

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Το χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Συλλόγου Γαλλεσιδίου ξεκίνησε στις 11 Ιουλίου εκδρομή 15 ημερών καλεσμένο από το CENTRE CULTURE PROVENCAL να δώσει παραστάσεις στην περιοχή της Προβηγκίας και να συμμετάσχει στο διεθνές φεστιβάλ χορού του LAVANDOU, μέσα στα πλαίσια πολιτιστικών ανταλλαγών, της καλλιέργειας του πνεύματος φιλίας σχέσεων με ξένους πολιτιστικούς συλλόγους και της διάδοσης των λαϊκών παραδοσιακών χορών.

Δύο επιδείξεις χορού έγιναν στο πλαίσιο της διαρκείας της διαδρομής Πάτρα — Αγκώνα και η δεύτερη στη διαδρομή της επιστροφής Πρίντζι — Πάτρα.

Στην Προβηγκία το χορευτικό φιλοξενήθηκε στη πόλη του DRAGUIGNAN από τα μέλη του CENTRE CULTURE PROVENCAL που πρόσφεραν μια πραγματικά υπέροχη φιλοξενία και που είχαν ετοιμάσει και είχαν φροντίσει τα πάντα για τις παραστάσεις του χορευτικού μας.

Στις 18 Ιουλίου δόθηκε η πρώτη παράσταση στο LA MOTTE σε ανοικτό χώρο με πλήθος θεατών που καταχειροκρότησε με ενθουσιασμό τους χορευτές μας.

Στις 20 Ιουλίου το χορευτικό πήρε θέρος στο διεθνές φεστιβάλ του LAVANDOU όπου παρουσιάσαν ακόμη τους χορούς τους, το εθνικό χορευτικό συγκρότημα της Γιουγκοσλαβίας, χορευτικό συγκρότημα της Βρεταννίας, το χορευτικό συγκρότημα της Προβηγκίας, χορευτικό της Βολιβίας, της Τσεχοσλοβακίας και Πολωνίας.

Το πρωί και το απόγευμα της ίδιας μέρας η χορευτική ομάδα μας τους μουσικούς επικεφαλής, την ελληνική σημαία και ένα ταμπλό με τη νεπιγραφή: «GROUP DE GALAXIDI L'ENSEMBLE DELPHES» παρήλασε χορεύοντας στους δρόμους της πόλης και απέσπασε τα χειροκροτήματα των κόσμων που εντυπωσιάστηκαν από τα κοστούμια, τη μουσική και τις ζωηρές κινήσεις του χορού μας.

Την Κυριακή στις 22 Ιουλίου δόθηκε η παράσταση στο DRAGUIGNAN σε μεγάλο κηποθέατρο με συγχρηματοδότηση του κράτους της πόλης και πολλών Ελλήνων ανώνυμους τους.

Η τελευταία παράσταση του χορευτικού δόθηκε στο FIGANIERE με επίσης μεγάλη επιτυχία που την ακολούθησε λαϊκό ξεφάντωμα.

Στις χορευτικές παραστάσεις αυτές παρουσιάστηκαν ρομειωτικά και μουσικά χοροί της Θεσσαλίας, Μακεδονίας, Θράκης και Ανατολικής Ρωμυλίας, καθώς και χοροί από τα νησιά μας, σύνολο 32 παραδοσιακοί δημοτικοί χοροί.

Τραγουδούσαν οι: Βάνια Κυροδήμου και Έφη Αφέντη.

Τις παραστάσεις κάλυψε το μεγαλύτερο μέρος του Γαλικού Τύπου και τόσο οι εντυπώσεις όσο και οι κριτικές ήταν πάρα πολύ καλές.

Τα μέλη του χορευτικού επέστρεψαν κατενθουσιασμένα τόσο από τις εμπειρίες των παραστάσεων και ειδικά του φεστιβάλ όσο και από την τόσο καλή και εγκάρδια φιλοξενία των μελών του CENTRE CULTURE PROVENCAL που φρόντισαν να αισθανόμαστε σαν νάμαστε πραγματικά στην ίδια τη πατρίδα μας.

Σε ανταπόδοση αυτής της φιλοξενίας φιλοξενούμε από τις 25 Αυγούστου μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου το χορευτικό συγκρότημα του CENTRE CULTURE PROVENCAL και πρόκειται από κοινού να οργανώσουμε παραστάσεις ελληνικών χορών και τοπικών παραδοσιακών χορών της Προβηγκίας στο

Γαλλεσιδί και σ' άλλα μέρη του νομού μας.

Τη φιλοξενία θα αναλάβουν τα μέλη του χορευτικού, καθώς επίσης και κάθε άτομο που συμμετείχε στην εκδρομή, γιατί ο Σύλλογος δεν έχει την οικονομική ευχέρεια των Γαλλικών Πολιτιστικών Συλλόγων.

Παρακάτω δημοσιεύουμε, σε μετάφραση απ' τα γαλλικά, έκθεση του Προβηγκιανού Πολιτιστικού Κέντρου, που στάλθηκε στον Πολιτιστικό Σύλλογο του Γαλλεσιδίου, σχετικά με τη διαμονή της ομάδας μας στην Γαλλία.

Έκθεση επί της διαμονής της ομάδας του ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ

Το Προβηγκιανό Πολιτιστικό Κέντρο μέσα στα πλαίσια των διεθνών πολιτιστικών ανταλλαγών έλαβε επιφύλαξη με το Πολιτιστικό Κέντρο του Γαλλεσιδίου στις αρχές του Γενάρη 1984, για να εξετάσει αν ήταν δυνατό να επιχειρήσουν μιάς αμοιβαία επίσκεψη, που θα ε-

Από την εφημερίδα NICE - MATIN της 22.7.1984 με τη λεζάντα: η Ελλάδα πολυχειροκροτημένη.

πιτρέψει στους νέους μας να λάβουν συγκεκριμένη προσέγγιση του ελληνικού λαού δια μέσου των συνθημάτων, των χορών, των τραγουδιών, της μουσικής του, χάρις στη φυσική παρουσία και τις διαρκείς συζητήσεις.

Τα μέλη του φοιτητικού γκρουπ του Γαλλεσιδίου έφτασαν στο DRAGUIGNAN (VAR) στις 13 Ιουλίου 1984.

Η διαμονή τους περιείχε 2 φάσεις:

1ον Αναγνώριση της περιοχής μας

2ον Θεάματα.

1ον Αναγνώριση της περιοχής μας:

Επιδιώξαμε να γνωρίσουμε στο γκρουπ τη χώρα όπου ζούμε. Εν πρώτοις την Κιανή Ακτή της περιοχής VAR από το SAINT TROPEZ έως το SAINT RAPHAEL, όπου τα τοπία είναι αξιοσημείωτα.

Τον αυτίον του VERDON, εξαίρετική τοποθεσία, αποκαλύπτει της ορεινής ενδοχώρας μας.

Τη Ν. και Μονακό με επίσκεψη του Ωκεανογραφικού Μουσείου, του ηγεμονικού ανακτόρου GRASSE, επίσκεψη ενός εργοστασίου αρωματισμού.

Τη Μασσαλία, με επίσκεψη των κυριότερων τοποθεσιών και μνημείων της ελπίδας, και κυρίως τις ανασκαφές της BOURSE (χρηματιστηρίου) παλαιού ελληνικού λιμανιού.

Επίδειξη μιας γεωργικής δραστηριότητας: την κατασκευή κρασιού στα κινιτά περ'χωρα του DRAGUIGNAN.

2ον Θεάματα:

Η ομάδα έκαμε την εμφάνισή της σε τέσσερες κοινότητες του νομού μας VAR:

Την MOTTE: Κοινότητα που κείται σε απόσταση 20 χιλιομέτρων,

θέματα στο ύπαιθρο, το βράδυ επί σκηνής. Περίπου 900 θεατές.

Το LANANDOU: Λουτρικός σταθμός σε απόσταση 80 χιλ. από το DRAGUIGNAN. Θέματα το βράδυ στα πλαίσια διεθνούς φεστιβάλ, περίπου 800 θεατές, με επί πλέον παρέλαση κατά την ημέρα και χορούς στους δρόμους.

DRAGUIGNAN: Θέματα το βράδυ επί σκηνής περίπου 1.500 θεατές.

FIGANIERES: Θέματα στο ύπαιθρο, το απόγευμα στα πλαίσια της γιορτής του χωριού, περίπου 800 θεατές.

Έτσι περίπου 4.000 πρόσωπα μπόρεσαν να εκτιμήσουν την ποιότητα της ομάδας του Γαλλεσιδίου.

Το πλόν αυτό εκτιμήθηκε πάρα πολύ από το κοινό όπως κι από τον Τύπο που έγραψε πολλά άρθρα για τις παραστάσεις που έδωσε αυτή η ομάδα.

Όσο αφορά εμάς σημειώσαμε τα τεχνικά προσόντα των χορευτών και των χορευτών: την ευλυγξία, τις φυσικές κινήσεις, την ταχύτητα και τη γνώση του συνόλου των θεμάτων και τις φινιρίδες που εκτε-

λούσαν. Κι όλα αυτά με ένα χαμόγελο και δίχως φαινομενικές δυσκολίες.

Η ποιότης της χορογραφίας επέτρεψε μίαν εξαιρετική στάση στη σκηνή, με μίαν αλυσοδετή αλληλουχία χορών και μια τέλεια αρμονία στην εκτέλεση του προγράμματος. Μία εναλλαγή γρήγορων και αργών χορών έδωσε έναν εμφανή ρυθμό στο θέαμα.

Η ποιότης του ρεπερτορίου: Μια πλατιά βεντόλια διαφορετικών χορών απ' όλους τους ορίζοντες της Ελλάδας μας προσφέρθηκε. Μια επεξήγηση στα γαλλικά επέτρεψε να τους εκτιμήσουμε στη σωστή τους αξία και να καταλάβουμε το πνεύμα που εξάγεται από κάθε χορό.

Η μουσική ποιότης: Οι τέσσερες μουσικοί μπόρεσαν να συνοδεύουν με σφρίγος τους χορούς και σε όλο μας έκαμαν να γνωρίσουμε μερικούς λαϊκούς ακοπούς. Το τραγούδι μας σαγήνευσε με την ποιότητα των ερμηνειών αλλά επίσης και όταν επαναλαμβάνονταν απ' όλους τους συμμετέχοντες.

Η ποιότης της παρουσίας των παραδοσιακών στολών, από τις οποίες μερικές παλιές αξίζουν θέση στα μουσεία, αλλά προ πάντων οι γυναίκες και οι άντρες τις φορούν με επιδιδυμότητα.

Σε συμπέρασμα, ομάδα ποιότητος, που πρόσφερε στο κοινό ένα θέαμα εκλογής και που μπόρεσε να περάσει το μήνιμα του πολιτισμού της.

Ο Πρόεδρος
T. FATTORI

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
«ΤΟ ΓΑΛΛΕΣΙΔΙ»
ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΕΙ
ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Νοέμβριος 1984

Ύστερα από μια προεκλογική μάχη μεταξύ των υποψηφίων για το ανώτατο αξίωμα του Προέδρου της Αμερικανικής Συμπολιτείας που τη διακρίνει μεγάλη οξύτητα, με αλληλοκατηγορίες φτάσαμε στις εκλογές με αποτέλεσμα να επανεκλεγεί ο Ρήγκαν. Ο αντίκτυπος της εκλογής του θα φανεί αργότερα. Πάντως για την Ελληνοαμερικανική κοινότητα και τα εθνικά ζητήματα της Ελλάδας και Κύπρου δημιουργεί κάποιο σκεπτικισμό και επιφύλαξη σε πολλούς από ημάς. Η μεγαλύτερη αγωνία όλων μας, εάν ο Πρόεδρος καταφέρει και συνεισφέρει με έργα και με εξασφάλιση παγκόσμια ειρήνη. Πάντως η εκλογή εκ μέρους του Αμερικανικού Λαού να συνεχίσει για άλλα τέσσερα χρόνια ως Πρόεδρος ο Ρήγκαν πρέπει να γίνεται σεβαστή απ' όλους. Αυτή είναι η θέληση της πλειοψηφίας. Αυτό θα πει Δημοκρατία. Όπως μούλεγε κάποιος γνωστός μου Αμερικανός. «Τα πολιτικά πολλές φορές είναι οι πιο βρωμερές δουλειές. Μπροστά μας αλληλοκατηγορούνται, βρίζονται, οι διάφοροι υποψήφιοι για την κατάληψη των αξιωμάτων της εξουσίας, αλλά στο τέλος δίδουν τα χέρια και συγκαίρουν ο ένας τον άλλον». Αυτό έχουν οι Δημοκρατικοί θεσμοί. Ελευθερία σκέψης, ελευθερία λόγου. Όμως πόσοι απ' αυτούς τους μεγαλοσχημένους φροντίζουν να εφαρμόσουν αυτά που δηλώναν και υποσχόντο στους προεκλογικούς αγώνες των, για το καλό του Λαού; Περιμένουμε να το δούμε από τις πράξεις τους.

Οι αρχαίοι πρόγονοί μας Έλληνες έλεγαν, ότι για τα κοινά πρέπει να ενδιαφέρονται όλοι οι πολίτες. Διαφορετικά δεν αξίζει το άτομο να είναι μέλος της κοινωνίας και πολιτείας. Γι' αυτό πρέπει να εκτελούμε το μεγάλο καθήκον που έχουμε ως πολίτες και να ψηφίζουμε τους καλύτερους. Αυτά μας κοπανάνε και σήμερα πριν από τις εκλογές και μας καλούν όλους μας προς τις κάλπες.

Είναι αλήθεια ότι ο Ελληνισμός της Αμερικής μπόρεσε να παρουσιάσει πιο καλύτερη οργανωμένη και μεγαλύτερη επιρροή στο αποτέλεσμα των εκλογών. Χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια να

πονήφιοι για την κατάληψη των αξιωμάτων της εξουσίας, αλλά στο τέλος δίδουν τα χέρια και συγκαίρουν ο ένας τον άλλον». Αυτό έχουν οι Δημοκρατικοί θεσμοί. Ελευθερία σκέψης, ελευθερία λόγου. Όμως πόσοι απ' αυτούς τους μεγαλοσχημένους φροντίζουν να εφαρμόσουν αυτά που δηλώναν και υποσχόντο στους προεκλογικούς αγώνες των, για το καλό του Λαού; Περιμένουμε να το δούμε από τις πράξεις τους.

Είναι αλήθεια ότι ο Ελληνισμός της Αμερικής μπόρεσε να παρουσιάσει πιο καλύτερη οργανωμένη και μεγαλύτερη επιρροή στο αποτέλεσμα των εκλογών. Χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια να

πονήφιοι για την κατάληψη των αξιωμάτων της εξουσίας, αλλά στο τέλος δίδουν τα χέρια και συγκαίρουν ο ένας τον άλλον». Αυτό έχουν οι Δημοκρατικοί θεσμοί. Ελευθερία σκέψης, ελευθερία λόγου. Όμως πόσοι απ' αυτούς τους μεγαλοσχημένους φροντίζουν να εφαρμόσουν αυτά που δηλώναν και υποσχόντο στους προεκλογικούς αγώνες των, για το καλό του Λαού; Περιμένουμε να το δούμε από τις πράξεις τους.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗ

ΕΥΘ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗ: «Το Γαλλεσιδί στον κόσμο των καρθίων», πραγματεία σε τρεις τόμους. (Σελίδες 884 + 252. Αθήνα, 1983. Εκτύπωση Ε. Χατζηηπάριμα - Χ. Ρεσίτη, «Η Ιερίνα» Α/Ε).

Στον —μακαρίτη ήδη— συγγραφέα του περιπεπύδαστου, πραγματικά, πονήματος αυτού πρέπει να οφείλη ευγνωσύνη η γενέθλια πατρίδα του, το Γαλλεσιδί. Διότι, μέσα στην μελέτη του αυτή, ο Ευθ. Γουργουρής αποκαθιστά και καταξιώνει δίκαια, με τεκμηρίωση και εγλυρότητα, την ιστορική φήμη, της οποίας χραίρει η πατρίδα αυτή πολιτεία του Κορινθιακού, που παραμένει ολόκληρη, με την γρηγορητότητα της, μνημειακό μουσείο της ναυτικής αξιοσύνης της, μα και, γενικότερα, της ναυτικής ακμής της χώρας μας.

Αιώνες ολόκληρους, από τη μεταβυζαντινή περίοδο και μεταγενέστερα, σχεδόν μέχρι τα τέλη του περασμένου αιώνα, το Γαλλεσιδί ήταν το πρώτο, συστατικό, κέντρο της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας, που διατηρούσε πάμπολλα και μεγάλα καράβια και διέθετε ναυτίλους ικανώτατους και εύταλμους. Έτσι, η γαλλεσιδιώτικη δράση κατά βάλασσα συντελούσε στην ανάπτυξη του εμπορίου, που ό,χι, μόνο, την οικονομική ακμή της μικρής αυτής πολιτείας ε-

ξασφάλιζε, ειςκομίζοντας πλεόνασμα, αλλά και προέβλεπε και του τόπου όπου την οικονομική ευημερία. Ξακουστά, έτσι, έμειναν τα «γαλλεσιδιώτικα καράβια», που με τον ήλιο χρωστήρα του, νιόλας, μας έχει ζωγραφίσει ο διακεκριμένος καλλιτέχνης Σπύρος Βασιλείου, σ' ένα πολύτιμο λεύκωμα, ιστορικό σήμερα.

Αλλά, πέρα από το οικονομικό - ιστορικό, και εθνικό καθύτο ενδιαφέρον ενέχει η προσφορά του εμπορικού στόλου του Γαλλεσιδίου στον Αγώνα του Εικοσιένα, όταν τα καράβια του χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες του πολέμου, ενεργώντας καταδρομές και ναυμαχώντας κατά του Τούρκου, ωστόσο έπαθε και καταστράφηκε ο στόλος του Γαλλεσιδίου, από εχθρική πυρπόληση μέσα στο λιμάνι της πολιτείας.

Γι' αυτά, λοιπόν, τα καράβια γράφει στην αξιοσημείωτη τούτη πραγματεία του ο Ευθ. Γουργουρής, δίνοντάς μας πλεόν ο υλικό, που έφερε στο φως η πολυτίμητη ιστορική έρευνά του, με όφθονα, άγνωστα και διαφωτιστικά στοιχεία και τεκμήρια, ακόμη και τεχνικά και στατιστικά, που αυτά κιόλας καθορίζουν την αξιότητα της όλης συγγραφής.

Από τη «Βιομηχανική Επιθεώρηση», Σεπτεμβρίου — Οκτωβρίου 1984.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 2

πονήφιοι για την κατάληψη των αξιωμάτων της εξουσίας, αλλά στο τέλος δίδουν τα χέρια και συγκαίρουν ο ένας τον άλλον». Αυτό έχουν οι Δημοκρατικοί θεσμοί. Ελευθερία σκέψης, ελευθερία λόγου. Όμως πόσοι απ' αυτούς τους μεγαλοσχημένους φροντίζουν να εφαρμόσουν αυτά που δηλώναν και υποσχόντο στους προεκλογικούς αγώνες των, για το καλό του Λαού; Περιμένουμε να το δούμε από τις πράξεις τους.

Μετά το πέρας της τελετής ανήλθεν εις το θήμα ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου κ. Κουλόγος, ο οποίος με λόγια γεμάτα πατριωτισμό έπλεξε το εγκώμιον των ηρώων που πελέμησαν δύο αυτοκρατορίες για την λευτεριά της Πατρίδος. Ο πανηγυρικός της ημέρας ετελείωσε μέσα σε ζητωκραυγές υπέρ του Έθνους και του Στρατού που εδόννησαν τον Μητροπολιτικόν μας Ναό.

Στη συνέχεια έγινε συγκέντρωση του πλήθους εις την παρακλακικήν οδόν, όπου επηκολούθησε παρέλασις ενώπιον των Αρχών. Πρώτο παρήλασε

το νηπιαγωγείον με τους μικρούς μαθητές και μαθητρίδες ντυμένους με εθνικές ενδυμασίας και επικεφαλής την κυανόλευκον που βάσταζε δεξιά μαθητρίαν και καμαρωτή, σωστή Μπουμπουλίνα, ενώ δεξιάδες τυμπανιστάι έδιδαν το θήμα και ακαθόριστον κυριολεκτικώς, ενώ τραγουδούν το αθάνατο τραγούδι του αλβανικού έπους ηη Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει». Ακολουθούσε το Λύκειον, το Γυμνάσιον και το Δημοτικό με επικεφαλής τας σημαίας των καταχειροκροτούμενων από τους παρισταμένους.

Μετά το πέρας της εορτής απήλθον οι εορτασταί κατευθυνόμενοι δια την τέσον ωρίαν και επιτυχή Εθνική γιορτή.

Οι εκπαιδευτικοί μας είναι αξίως θερμότητων συγχαρητηρίων για την θαυμάσια οργάνωση της εθνικής γιορτής.

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Ξεφύγαμε από την νοοτροπία του γκέτο, των κλειστών Ελληνοαμερικανικών περιούων και ν' αναμειχθούμε ενεργά μέσα στην Αμερικανική κοινωνία. Όμως μπορούν να γίνουν ακόμη πιο περισσότερα και καλύτερα από μια πιο οργανωμένη εθνική και πολιτική ομογένεια. Μόνο έτσι μπορούμε να καταφέρουμε να πείσουμε τους συμπατριώτες μας Αμερικανούς να υποστηρίξουν την εθνική μας κοινότητα, τα δικαιώματά μας ως Αμερικανών πολιτών και να υποστηρίξουν με τη διαφώτισή μας και τα δίκαια της χώρας της καταγωγής μας της Ελλάδας και Κύπρου.

Φυσικά έχουμε αρκετά πετύχει ως Ελληνισμός της Αμερικής με την εκλογή Γεωργιαστών, Βουλετών, Κυβερνητών και Δημάρχων, ανάδειξη και σε άλλες αξιόλογες θέσεις, κυβερνητικές, δικαστικές, επιστημονικές, εκπαιδευτικές και πνευματικές, ανάμεσα στην Αμερικανική κοινωνία.

Ευχόμεθα στον επανεκλεγέντα Πρόεδρο κ. Ρήγκαν να πετύχει στο έργο του για ευημερία για όλους, συμφροσύνη, μετριοπάθεια, όχι ακρότητες, καλά έργα για την πρόοδο της χώρας μας. Ίσως η επανεκλογή του φέρει καλύτερες ημέρες. Περιμένουμε να το δούμε. Πάνω απ' όλα ευχόμεθα να πετύχει και συμβάλει για μια παγκόσμια ειρήνη.

Το μήνα αυτό όπως κάθε χρόνο, γιορτάζουμε την ημέρα των ευχαριστιών THANKS GIVING. Πάντα πάφτει Πέμπτη και φέτος είναι στις 22 Νοεμβρίου. Η γιορτή αυτή ενώνει όλους τους Αμερικανούς. Είναι εθνική και θρησκευτική γιορτή.

Όλοι εδώ ανεξάρτητα από διαφορές εθνικές, πολιτικές, θρησκευτικές, συμφωνούν στο ίδιο πράγμα. Την ημέρα αυτή όλοι οι κάτοικοι της Αμερικής, θα δοκιμάσουν ως φαγητό τη γαλοπούλα. Ακόμη και οι πιο φτωχοί, αυτοί που δεν μπορούν να την αποκτήσουν, φροντίζουν οι άλλοι οι διάφορες φιλανθρωπικές και κοινωνικές οργανώσεις, να τους δώσουν την ευκαιρία της χαράς και της γεισούς της ψητής γαλοπούλας. Ένα έθιμο που κρατιέται με πίστι απ' όλους τους Αμερικανούς από την αρχή της ίδρύσεως της μεγάλης Σνι πολιτείας. Κατ' αυτό τον τρόπο ευχαριστούμε και ευχόμεθα πάντα για ευημερία, απόκτηση αγαθών στη χώρα των ευκαιριών, αγάπη και ειρήνη στον κόσμο.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Αυτή την εποχή στην περίοδο του κινήτου αρκετοί συμπατριώτες ερασιτέχνες θγαίνουν στα βουνά, και δάση για ελάφια και λαγούς. Έτσι και τ' αδέρφια οι Βαρδαίοι ο Γιώργος, Κώστας και Γιάννης θγήσαν στα βουνά της Νέας Τόρκης να κυνηγήσουν ελάφια και μάλιστα ξαναζωντανέψαν την αρχαία τέχνη των Αμερικανών Ινδιάνων μεταχειριζόμενοι τόξα.

«Γιατί θρε παιδιά τόσο μανία με τα τόξα;». Διότι το κινήγι έτσι είναι αγνό, φυσικό, καθαρό και ήσυχο, δεν κάνει κρότος, μου λένε. Καλή επιτυχία. Εν τω μεταξύ περιμένουμε να δοκιμάσουμε τα νόστιμα στέκια κρέατος ελαφιού.

Ήλθε από την Ελλάδα η συμπατριώτισσα κ. Γεωργία Κωστοπούλου, το γένος Θεοδώρου Βαρδάτου, για επίσκεψη των δυο παιδιών της που σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο της πόλης της Νέας Τόρκης. Όπως έχουμε γράψει και άλλοτε η κ. Κωστοπούλου είναι καλλιτέχνης στα παραδοσιακά σχέδια κεντήματα σε μεταξωτά μπατίνα, και ζωγραφιστά σε ξύλινα, κεραμικά και σε καθρέφτες. Διατηρεί εργαστήριο και μόνιμη έδωση στην Αθήνα. Εδώ θα παρουσιάσει έργα της σε διάφορα καταστήματα και σε άλλους καλλιτέχνες που ενδιαφέρονται για τα έργα της. Ευχόμεθα στην εδω επίσκεψή της και καλή επιτυχία στην προσπάθειά της.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ